HOMILIARIUM, U.A. GREGORIUS MAGNUS
Entstehungsort unbestimmt, 1424 Seite 111v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35053
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

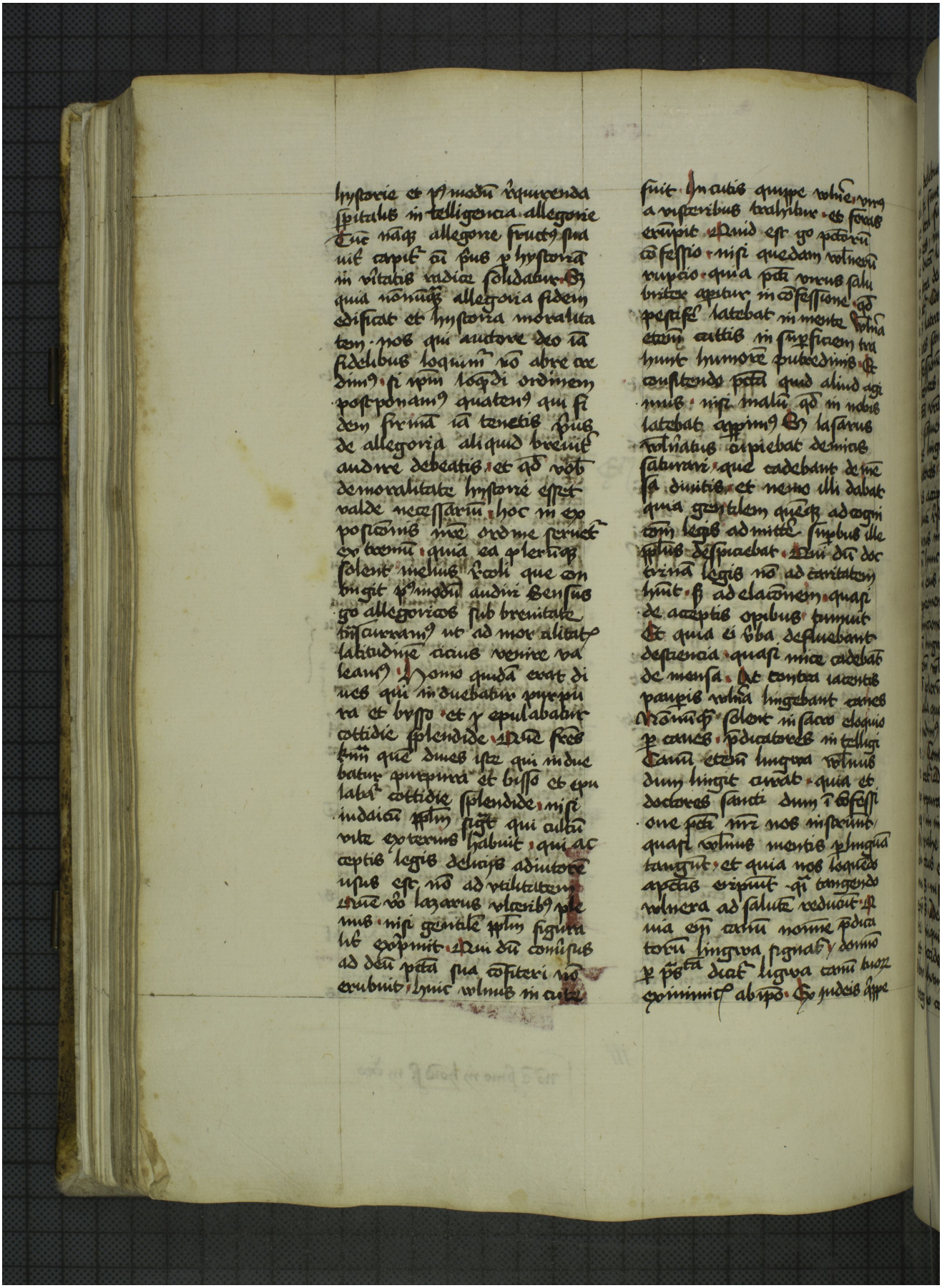

hystorie et p modu requirenda
spiritalis intelligencia allegorie
cue nacq allegorie structo sua
uit capit oi pus p hystoria
in vitatis radice solidatur. Qi
quia nonnuq allegoria fidem
edificat et hystoria moralita
tem. nos qui auctore deo ta
fidelibus loquimur no abre ce
dimus si prim loqdi ordinem
postponamus quatenus qui fi
dem firma ta tenetis pus
de allegoria aliquid breuit
audire debeatis. et ad vos
de moralitate hystorie esset
valde necessariu. hoc in ex
positionis mee ordine seruet
ex teremu. quia ea p lectiones
solent melius teneri que con
tingit p modu audiri sensus
go allegoricos sub breuitate
tissaurauimus ut ad mor alitas
latitudine ciaus venire va
leamus. Homo quda erat di
ues qui induebatur purpu
ra et busso. et epulabatur
cottidie splendide. Ecce fres
tinu que dues iste qui indue
batur purpura et busso et epu
labatur cottidie splendide. nisi
iudaicu ppluu sigt qui aliu
vite exterius habuit. qui ac
ceptis legis deliqis adiutore
usus est. no ad utilitatem
sed no lazarus vlceribus ple
nus. nisi gentile ppluu figura
liter exprimit. Qm du confessus
ad deu peta sua cofiteri no
erubuit. hunc volumus in cuta
fuit. In cutis quippe volue vna
a visceribus trahitur. et foras
erupit. Quid est go peccatu
confessio. nisi quedam volneru
rupcio. quia peta vocus salu
briter aperitur in confessione. qd
pestifer latebat in mente volua
etam cutis in superficiem tra
hunt humore putredinis. et
confitendo peta quid aliud agi
mus. nisi malu qd in nobis
latebat apimus. Qi lazarus
volnatus cupiebat de micis
saturari. que cadebant de me
sa divitis. et nemo illi dabat
quia gentilem quesq ad cogni
tionem legis admitte superbus ille
ppluus despiciebat. Deu du doc
trina legis no ad caritatem
hunt. sed ad elationem. quasi
de acceptis opibus tumuit
et quia ei ba deplucebant
desperacia. quasi mice cadebat
de mensa. Et contra iacentis
pauperis volua lingebant canes
Nonnuq solent in sacro eloquio
p canes predicatores intelligi
tanu etenu lingua volnus
dum lingit curat. quia et
doctores sanctu dum i confessi
one peti nrr nos instruunt
quasi volnus mentis plingua
tangunt. et quia nos loquendo
apertis eripiunt. qi tangendo
volnera ad salute reducunt. Si
ua eni cutu nomine peccatoru
lingua signat. dominus
p pbeta dicit. lingua canu tuoru
coinimicis ab ipo. Qi judeis appe